

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำตามศรัทธาอย่างสม่ำเสมอคือความเพียรพยายามที่สูงส่ง เมื่อลูกทำตามศรัทธา ตะเกียของดวงวิญญาณจะถูกจุดขึ้นมา
- คำถาม:** ใครที่สามารถทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่? ความเพียรพยายามสูงสุดคืออะไร?
- คำตอบ:** เพียงผู้ที่ให้ความใส่ใจและผู้ที่โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเชื่อมโยงกับผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ความเพียรพยายามสูงสุดคือการอุทิศตนเองต่อพ่ออย่างเต็มที่ พ่อรักลูกๆ ที่อุทิศตนต่อท่านเป็นอย่างมาก
- คำถาม:** พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำแนะนำอะไรแก่ลูกเพื่อเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริง?
- คำตอบ:** ลูกๆ จงสร้างสมความบริสุทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เมื่อลูกใช้ความเพียรพยายามสูงสุด แล้วลูกก็จะสามารถไปยังอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ นั่นคือลูกจะสามารถเฉลิมฉลองดีปาวาลีที่แท้จริงซึ่งเป็นวันขึ้นครองราชย์

โอมชานติ ลูกๆ กำลังทำอะไรขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้? ขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา หรือขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกกำลังทำลายบาปของหลายชาติเกิดที่ลูกมีอยู่บนศีรษะของลูกด้วยการคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงดวงวิญญาณนั้น รู้ว่ายิ่งดวงวิญญาณรู้จักพ่อและจดจำท่านมากเท่าไร บาปก็ถูกตัดออกไปมากเท่านั้น พ่อได้อธิบายแก่ลูกอย่างดีมากว่า: แม้ว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ ก็มีเพียงผู้ที่ทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ชอบคำแนะนำที่พ่อให้ ลูกได้รับคำแนะนำจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกมาที่นี้เพื่อจะกลับมาบริสุทธิ์ในวิถีที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บางคนก็ไม่สามารถจะมีการจดจำระลึกถึงใดๆ ได้เลย บางคนก็เข้าใจว่าพวกเขากำลังตัดบาปของพวกเขาด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง, นั่นคือพวกเขากำลังให้ประโยชน์ตนเอง ผู้คนภายนอกก็รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้พบพ่อแล้ว ลูกอยู่กับพ่อ ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกเป็นลูกๆ ที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกรักษาความเป็นมิตรกับลูกๆ ของพระเจ้า มีเพลงที่ร้องว่ามิตรที่ดีพาลูกข้ามฟาก และมิตรที่ไม่ดีทำให้ลูกจมน้ำ ลูกก็ล้มแล้วล้มแล้วว่าลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าไม่ใช่การกำหนดของตนเอง การกำหนดจิตใจกล่าวได้ว่าเป็นการกำหนดของมนุษย์ การกำหนดของมนุษย์เป็นเช่นปีศาจเท่านั้น ลูกๆ ที่ต้องการจะให้ประโยชน์ตนเองก็จะเฝ้าแต่จดจำพ่ออย่างดีมากเพื่อกลับมาสโตประธาน ผู้ที่สโตประธานจะได้รับการยกย่อง ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขอย่างแท้จริงตามลำดับกันไป ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น ในขณะที่ยิ่งลูกทำตามการกำหนดของลูกเองมากเท่าไร สถานภาพของลูกก็จะถูกทำลายมากเท่านั้น ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อเพื่อประโยชน์ของตัวเอง พ่อได้อธิบายแล้วว่านี่คือความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ, บาปของลูกก็ถูกตัดออกไปไปตามนั้น โดยที่ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงลูกก็จะไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา เพียงแต่มีความใส่ใจเดี๋ยวนี้ ลูกๆ เคยได้รับคำสอนเหล่านี้มาหลายปี แต่ลูกก็ยังเข้าใจว่าลูกนั้นยังอยู่ไกลมาก ลูกไม่สามารถที่จะจดจำพ่อได้มากขนาดนั้น เป็นสิ่งที่ใช้เวลาอย่างมากที่จะกลับมาสโตประธาน ดังนั้นหากในช่วงระหว่างนั้น ลูกได้ละร่างของลูก สถานภาพของลูกก็จะต่ำเป็นเวลาวงจรแล้ววงจรเล่า เวลานั้นลูกเป็นของพระเจ้า และดังนั้นลูกควรจะทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกอย่างเต็มที่ของลูก สติปัญญาของลูกควรคงอยู่ในทิศทางเดียวเท่านั้น เวลานั้นลูกได้รับศรัทธา ท่านคือพระเจ้าผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใด หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกก็จะถูกหลอกลวงอย่างมาก เพียงลูกและชีพบาบาเท่านั้นที่รู้ว่าลูกทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านั้นหรือไม่ ชีพบาบา คือผู้ที่สนใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ผู้มีร่างกายทั้งหมดทำความเพียรพยายาม ผู้นี้คือผู้มีร่างกายด้วยเช่นกัน และชีพบาบาก็กำลังสนใจเขาให้ทำความเพียรพยายาม ลูกๆ คือผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม สิ่งหลักคือการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ในโลกมีผู้คนมากมายที่บริสุทธิ์ ชันยาสซีเองก็อยู่อย่างบริสุทธิ์, แต่พวกเขาบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียวเท่านั้น มีผู้คนมากมายที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดในชีวิตรนี้ แต่พวกเขาไม่สามารถจะช่วยเหลือโลกด้วยความบริสุทธิ์ จะมีการช่วยเหลือได้เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ตามศรัทธาและทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันเท่านั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับศรัทธา เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าลูกเคยทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ เวลานั้นลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสุขกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ยิ่งเราทำความเพียรพยายามมากตามศรัทธามากเท่าไร เราก็จะประกาศ

สิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านี้ไม่ได้เป็นของบราห์มา เขาคือผู้เพียรพยายาม ความเพียรพยายามของเขาสูงมากอย่างแน่นอน เหตุนี้เองเขาจึงกลายเป็นนารายณ์ ดังนั้นลูกๆต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกต้องทำตามศรัทธาไม่ใช้การกำหนดของจิตใจของตัวเอง ลูกต้องจุดแสงของลูกดวงวิญญาณเวลานี้ดีปาวาลีกำลังจะมาถึง แต่ไม่มีดีปาวาลีในยุคทอง มีแค่เพียงการขึ้นครองราชย์ที่นั่น ดวงวิญญาณจะกลับมาสู่โศกนาฏกรรม ดิพมาลาที่เฉลิมฉลองในเวลานี้เป็นสิ่งที่ไม่จริง พวกเขาจุดตะเกียงข้างนอก แต่จะมีการจุดตะเกียงขึ้นที่นั่นในทุกบ้าน นั่นคือทุกดวงวิญญาณมีความสโตประธาน น้ำมันของความรู้ที่ได้หลงไปคงอยู่เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วน้ำมันก็จะค่อยๆลดลงไปที่ละน้อย จนกระทั่งเวลานี้เมื่อแสงของทั้งโลกดับลง ในสิ่งนี้เช่นกันสำหรับบาร์ตโดยเฉพา และทั้งโลกโดยทั่วไป เวลานี้ทุกคนคือดวงวิญญาณบาป เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนต้องชำระสะสาง บัญชีกรรมของพวกเขา เวลานี้ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกจะประกาศสิทธิ์นั้นด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้น ในอาณาจักรของราวันมีการไม่เชื่อฟังชั้พบาอย่างมาก ถ้าแม้เวลานี้ลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่าน ลูกก็จะถูกหลอกลวงอย่างมาก ลูกเรียกหาท่านให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้นเวลานี้เพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง ลูกต้องทำตามศรัทธาของชั้พบา ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการสูญเสียอย่างมาก ลูกๆที่สุดแสนหวานรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกไม่สามารถจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์โดยที่ไม่ได้มีการจดจำระลึกถึงชั้พบา ลูกอยู่ที่นั่นมาเป็นเวลาหลายปี แต่ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดลูกจึงไม่สามารถดูดซับความรู้ได้? ความรู้นั้นสามารถดูดซับได้ในภษะทองคำเท่านั้น ลูกใหม่ก็กลายเป็นผู้ที่มีความต้องการรับใช้อย่างมาก ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใด ลูกที่เก่ากว่าก็ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากเท่ากับลูกใหม่ ลูกๆผู้เป็นที่รักที่ดีมากหลายคนของชั้พบาจะมาและทำงานรับใช้มากมาย รวากับว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นได้อุทิศตนเองให้แก่ชั้พบา ด้วยการอุทิศตนเองแล้วพวกเขาก็ทำงานรับใช้อย่างมากด้วยเช่นกัน พวกเขาอ่อนหวานและน่ารัก พวกเขา กำลังช่วยพ้อด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ้อพุดว่าจดจำพ้อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ้อให้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพ้อพุดว่า เวลานี้จึงเฝ้าแต่จดจำพ้อ ลูกต้องละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ไม่ควรจดจำแม้กระทั่งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ไม่ควรจะมีใครนอกจากพ้อผู้เดียว และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง หากลูกไม่มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ บัพดาสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ด้วยเช่นกัน ลูกๆก็เข้าใจด้วยเช่นกัน คนใหม่ๆที่มานั้นก็ตระหนักรู้ว่าแต่ละวันพวกเขากำลังพัฒนาขึ้น เป็นเพียงด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกได้รับการเปลี่ยนแปลง ด้วยการเพียรพยายามที่จะเอาชนะความโกรธ ลูกก็จะค่อยๆได้รับชัยชนะที่ละน้อย พ้ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: เฝ้าแต่ขจัดข้อบกพร่องออกไป ความโกรธนั้นเลวร้ายมาก ความโกรธนั้นเผาผลาญลูกอยู่ภายในและเผาผู้อื่นด้วยเช่นกัน ความโกรธนั้นต้องถูกขจัดออกไป เมื่อลูกๆไม่ทำตามศรัทธาของพ้อ สถานภาพของพวกเขา ก็ตกต่ำลงและเกิดการสูญเสียเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า วงจรแล้ววงจรเล่า ลูกๆรู้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการศึกษาทางร่าง ในขณะที่สิ่งนี้คือการศึกษาด้านจิตที่พ้อทางจิตกำลังสอน ต้องมีการให้ความใส่ใจในทุกทาง ไม่มีผู้ที่มิเกลียดสามารถมาที่นี้ที่มธุบัน หากในช่วงเวลาที่มีความเจ็บป่วย เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกและผู้ที่ยังอยู่ในกิเลสมา นั่นก็ไม่ได้เช่นกัน เราจะไม่ชอบเช่นนั้น เพราะจะมีการจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรเหล่านั้นในช่วงเวลาสุดท้าย และแล้วลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ้อเฝ้าแต่เตือนใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ไม่ควรมีการจดจำผู้ใด ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เพราะลูกล้มป่วยลูกจึงคาดหวังว่าเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกจะมาเยี่ยมลูก ไม่เลย มันไม่ใช่ระบบที่จะเชื่อเชิญพวกเขามา เป็นเพียงด้วยการทำตามระบบเท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะเป็นเหตุที่จะทำให้ตนเองสูญเสียโดยไม่จำเป็น อย่างไรก็ตามผู้ที่มิสติปัญญาที่ดีโมประธานก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าให้คำแนะนำแก่พวกเขาและพวกเขาก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงตนเอง! ลูกต้องก้าวหน้าไปทีนี้ด้วยความระมัดระวังอย่างมาก นี่คือการที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นี้ได้ หากลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก และแล้วในช่วงเวลาแห่งความตายพวกเขาจะถูกจดจำอย่างแน่นอน ด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็สร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น และสิ่งนี้กลายเป็นสาเหตุของการลงโทษด้วยเช่นกัน ด้วยการไม่ทำตามศรัทธา ลูกก็จะไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่มีความต้องการรับใช้เพราะมีความตกต่ำอย่างมาก ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างมากเท่าไร ลูกก็ไม่สามารถที่จะกลายเป็นผู้ที่มีความต้องการรับใช้ได้ หากลูกไม่เชื่อฟัง ลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มิสติปัญญาเป็นหิน แทนที่จะขึ้นไปลูกก็จะตกลงมา พ้อก็จะพุดว่า: ลูกๆ ควรจะมีความเชื่อฟัง ไม่เช่นนั้นแล้วสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย พ้อทางร่างก็มีลูกสี่ถึงห้าคน แม้กระนั้นเขาก็มีความรักต่อผู้ที่เชื่อฟังมากกว่า ผู้ที่ไม่เชื่อฟังก็จะสร้างแต่ความทุกข์เท่านั้น เวลานี้ลูกๆได้พบกับพ้อที่ยิ่งใหญ่ทั้งสองแล้ว ลูกต้องไม่อยู่อย่างไม่เชื่อฟังท่าน หากลูกไม่เชื่อฟังลูกก็จะได้รับสถานภาพที่ต่ำมากเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและวงจรแล้ววงจรเล่า จงทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่จะจดจำชั้พบาผู้เดียวเท่านั้นในช่วงเวลาสุดท้าย พ้อพุดว่า พ้อสามารถที่จะรู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามใด บางคนก็มีการจดจำระลึกถึงที่น้อยมาก คนอื่นก็เพียงเฝ้าแต่จดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของพวกเขา พวกเขาไม่

สามารถจะอยู่อย่างมีความสุขหรือประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ สำหรับลูกเป็นวันของสัตกูรูทุกวัน เด็กๆจะเข้าเรียนในวิทยาลัยในวันพฤหัสบดีซึ่งเป็นวันของดาวพฤหัสบดี(ดาวพฤหัสบดี) นั่นคือความรู้ทางโลก ในขณะที่ความรู้ก็คือทางจิต ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือพ่อ ครู และสัตกูรูของเรา และดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่ทำความเพียรพยายามก็มีความสุขอย่างมากภายในตนเอง อย่าได้ถามเลย หากลูกมีความสุข ลูกก็จะเพียรพยายามทำให้ผู้อื่นมีความสุข ดูซิว่าลูกสาวบางคนเฝ้าแต่เพียรพยายามมากเพียงใดทั้งวันและทั้งคืนเพราะความรู้นี้มหัศจรรย์ บัพดาดามีความเมตตาเพราะลูกๆบางคนก็สร้างความสูญเสียให้กับตนเองอย่างมากด้วยการไม่เข้าใจ พวกเขากลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและมีความอิทธิพลมากมายอยู่ภายใน คนที่อยู่ในความโกรธจะกลายเป็นสีแดงเหมือนทองแดง ความโกรธเผาไหม้มนุษย์และศีลธรรมจะทำให้พวกเขาน่าเกลียด พวกเขาจะไม่ถูกเผาไหม้มากนักด้วยความผูกพันยึดมั่นหรือความละโมภ พวกเขาถูกเผาด้วยความโกรธ ผู้คนมากมายก็มีวิญญูญาณปีศาจร้ายของความโกรธ พวกเขาต่อสู้รบราอย่างมากมาย ด้วยการต่อสู้กัน พวกเขาสร้างความสูญเสียให้กับตนเองเท่านั้น พวกเขาไม่เชื่อฟังทั้งผู้ที่มีตัวตนและผู้ไม่มีตัวตน พ่อเข้าใจว่าพวกเขาไม่มีค่าเลย หากลูกทำความเพียรพยายาม ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ดังนั้นเพื่อประโยชน์ของตัวลูกเอง ลูกต้องล้มความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูก อย่าได้จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว ในขณะที่อยู่ที่บ้านและเห็นญาติมิตรของลูก จดจำชีพบาบาเท่านั้น เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นจดจำบ้านใหม่ของลูกซึ่งเป็นดินแดนแห่งความสงบ นี่คือการฝึกที่ไม่ใช่ดัดจริต พ่อให้คำสอนแก่ลูกและมีคุณประโยชน์สำหรับลูกๆในสิ่งนี้ ลูกบางคนก็สร้างความเสียหายให้กับตนเองโดยไม่จำเป็นด้วยพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายของพวกเขา ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลก แต่มายาซึ่งเป็นแม่กบฏของลูก ลูกได้ถือกำเนิดและลูกก็พูดว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพนั้น แต่มายาซึ่งเป็นแม่ก็ปล่อยให้ลูกประกาศสิทธินั้น ดังนั้นสถานภาพของลูกจึงถูกทำลาย มายาจับกุมลูกอย่างแรงกล้ามาก ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร แต่มายาก็ก่อกวนลูก พ่อรู้สึกเมตตาและรู้สึกว่าจะเป็นสิ่งดีหากลูกที่นำเสนอจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ที่พวกเขาไม่ควรจะกลายเป็นผู้ที่ประณามพ่อ ผู้ที่ประณามสัตกูรูไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ เป็นการประณามใคร? นั่นคือประณามชีพบาบา พฤติกรรมของลูกไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่พ่อจะถูกระงับ ไม่มีเรื่องของความหยิ่งยโสในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อประโยชน์ของลูกเอง จงล้มความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด อย่าได้มีความรักต่อพวกเขา เพียงแต่ทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ใช่คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของตนเอง ปกป้องตนเองจากมิตรที่ไม่ดีและอยู่ในความเป็นมิตรของพระเจ้า

2. ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง มันเผาผลาญตัวเอง อย่าได้ไม่เชื่อฟังภายใต้อิทธิพลของความโกรธ คงอยู่อย่างมีความสุขและทำความเพียรพยายามที่ทำให้ทุกคนมีความสุข

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองที่หัวใจมีความตระหนักรู้และได้รับพรจากดิลลารามซึ่งเป็นผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ

เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองลูกต้องมีหัวใจที่ซื่อสัตย์เพื่อที่จะมีการตระหนักในสองสิ่ง: 1) การตระหนักถึงความอ่อนแอของลูก 2) ตระหนักถึงความปรารถนาและความรู้สึกในจิตใจของผู้คนที่กลายเป็นเครื่องมือสำหรับบางสถานการณ์ สำหรับลูกที่จะสอบผ่านลูกต้องเข้าใจเหตุผลสำหรับข้อสอบของสถานการณ์และมีการตระหนักถึงรูปที่สูงส่งของลูก เข้าใจว่าสภาพดั้งเดิมของลูกนั้นสูงส่งและสถานการณ์เป็นเพียงข้อสอบ การตระหนักถึงสิ่งนี้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างง่ายดาย เพราะเมื่อลูกมีการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ลูกก็จะได้รับพรจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ

คติพจน์: หายาห์คือผู้ที่พร้อมเสมอและพูดว่า “ขอรับท่าน ฉันอยู่นี้” สำหรับทุกคน

*** โอม ขานติ ***